STENUNGSUNDS FILM- OCH BIOHISTORIA

I. INTRODUKTION

Efter det att bröderna Lumière premiärvisat de första rörliga bilderna på ett kafé i Paris år 1896 spred sig intresset för detta nya medium runt om i världen. I Sverige introducerades 35-mmfilmen redan året därpå och snart började det byggas biografer på flera orter runt om i landet.

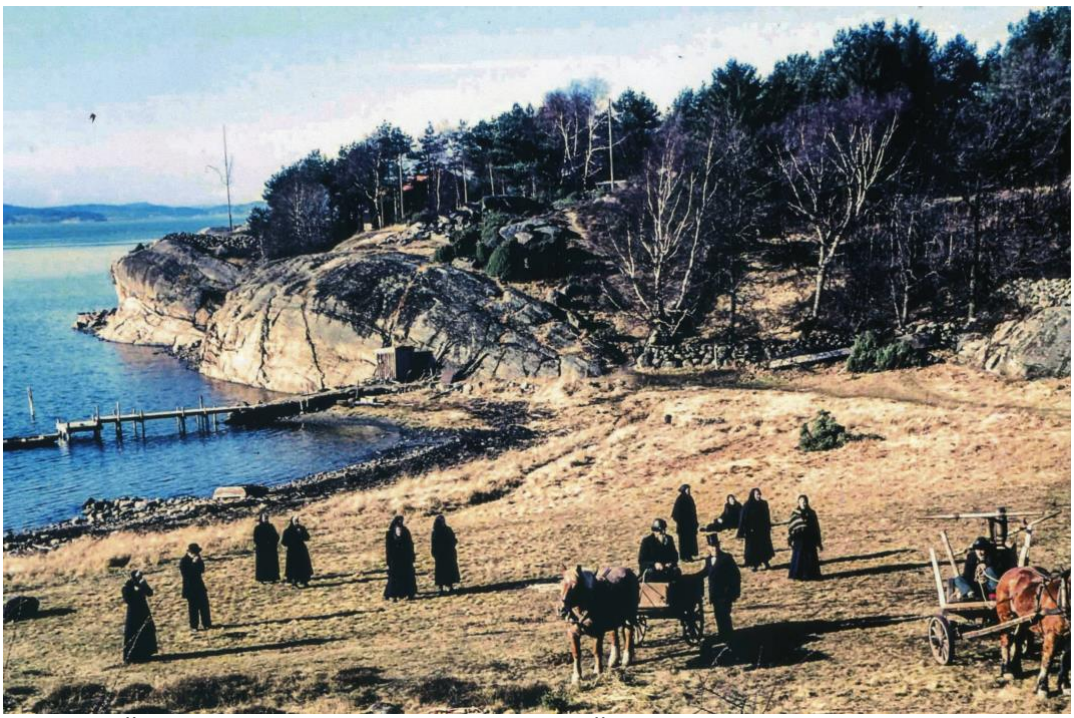
Stenungsund var dock i början på 1900-talet en mycket liten ort med kanske ett hundratal invånare. I en uppslagsbok från 1953 kan man läsa följande: *"Stenungsund: stationssamhälle och badort i Stenungsunds kommun vid Bohuskusten och med järnväg Göteborg – Strömstad. 315 invånare."* Det var därför inte så konstigt att etablerandet av en fast biograf dröjde. Invånarna i trakten kunde dock se film genom de ambulerande tältbiografer som visade föreställningar på olika platser i kommunen och på Tjörn och Orust. I den gamla röda föreningslokalen på Lilla Doterödsvägen fanns det tidigt möjlighet att köra film, och Oskar Olsson tjänstgjorde då som maskinist. Delar av denna filmprojektor finns till beskådande på Stenungsunds hembygdsmuseum.

II. FILMINSPELNINGAR I STENUNGSUND

Redan på 1930-talet kom Stenungsund med i svensk filmhistoria. Edvard Persson bodde en tid på Strand Hotell medan en av hans filmer spelades in i trakten. År 1961 filmatiserades Olle Mattssons bok ”Briggen Tre Liljor” av Hans Abramson till stora delar i Stenungsundstrakten.

Regissören Hans Abramson med filmfotograf i Ödsmål. Foto Olle Hansson.

Översiktsbild från inspelningarna i Ödsmål. Foto Olle Hansson.

Eftersom handlingen i boken utspelas på västkusten och Olle Mattsson var bördig från Ödsmål, föll det sig naturligt att spela in filmen här. Många scener utspelas på udden där Norsk Hydro strax efteråt etablerade sin industri. Flera Stenungsundsbor figurerar som statister i filmen, och bland skådespelarna märks Eddie Axberg, Sigge Fürst, Naima Wifstrand och Allan Edwall. Filmen hade urpremiär på Korallen Bio den 26 december 1961 och i premiärpubliken märktes bl.a. Sigge Fürst.

Filmaffisch för Briggen Tre liljor

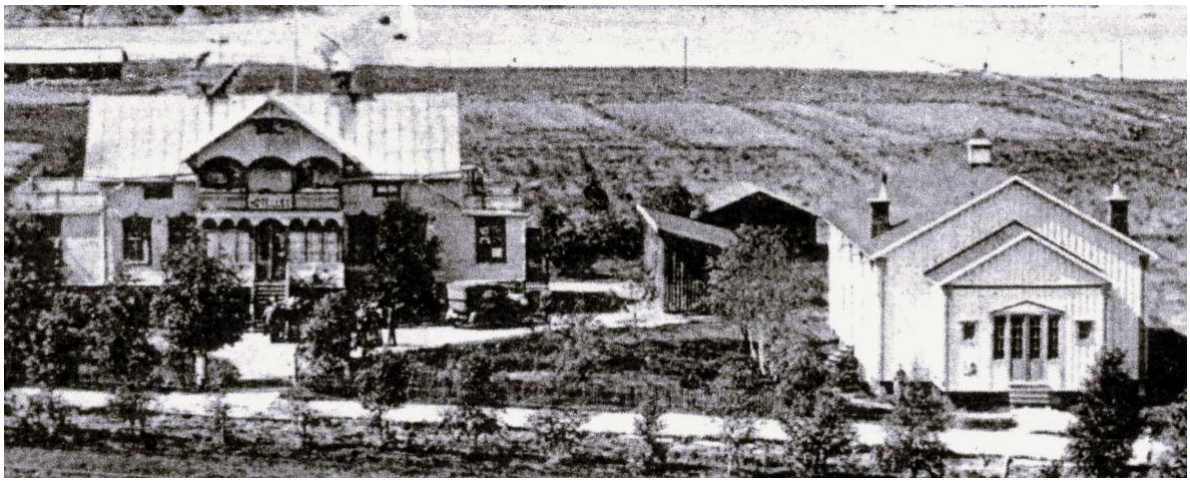

Fiskaren Gustav Gustavsson och Sigge Fürst

Folk från Stenungsund har också figurerat i olika filmsammanhang. En tidigare elev på Nösnässkolan, Karin Falck, fick år 1974 spela huvudrollen i en nyinspelning av *Rännstensungar*, med bl.a. Cornelis Vreeswijk. Även filmare från Stenungsund har gjort sig bemärkta, inte minst Jörgen Hjerdt, som var medlem i vår Folkets Bioavdelning, och Simon Borka Gunnarsson (Otterstål), som bland annat varit rollsättare för flera filmer och bland annat gjort filmen *Vykort från petrokemin.*

De allra senaste åren har Nea Asphäll, dotter till vår nuvarande ordförande Karin Asphäll, gjort sig känd som filmfotograf i flera svenska och brittiska långfilmer och TV-serier. För sin examensfilm på Stockholms konstnärliga högskola vann hon det årets student-Oscar som delades ut i Hollywood. Nästa år kommer hennes brittiska långfilm *Bad Apples* med Saoirse Ronan i huvudrollen. Nea höll också i kameran för *Så jävla easy going* som var öppningsfilm för GFF 2022.

III. KORALLEN (SKANDIA)

Till vänster gamla Järnvägshotellet, till höger gamla Korallen bio.

Omkring år 1920 lät ägarna till gamla järnvägshotellet bygga den lokal som senare fick namnet Korallen. Den låg ungefär där nuvarande ICA Kvantums parkeringsplats finns. Lokalen användes efterhand som danslokal, vallokal och biograf. På lördagskvällar var det dans och då spelade ofta Frans Karlsson dragspelsmusik. Biografförevisningar var det söndagskvällar och ibland även onsdagar. I lokalen fanns en läktare, och här byggdes ett litet rum med plats för en biografprojektor. En man, Eklund från Sävedalen, kom med en portabel projektor till Stenungsund de kvällar man skulle visa film. Eklund hade ett vitt pipskägg och med sig hade han en medhjälpare, Johansson, som bar in och monterade projektorn i läktarrummet. Man spände också upp en vit duk på väggen mittemot läktaren. Sedan var det bara att placera ut stolar på dansgolvet och köra i gång filmen.

Från år 1932 tjänstgjorde Alma Törnfeldt i biografens kassa som biljettförsäljerska. Av Eklund fick hon i god tid filmaffischerna, som hon klistrade upp på byn, och sedan kunde folk ringa till henne och beställa biljetter till de kommande

föreställningarna. När det visades stumfilm, som det ofta fortfarande gjordes i början av 1930-talet, anställdes Frans Karlsson som dragspelande stumfilmsmusikant. Några år efter andra världskrigets slut började en ung taxichaufför, Georg Marberg, lära sig att sköta filmprojektorn. I början av 1950-talet köpte Svenska Bandfabrikens ägare, Karl Friedrich, huset och lät göra en genomgripande renovering. Bland annat installerades då en fast projektor. I denna veva tog Georg Marberg över skötseln av biografen, medan hans mor, Margit, satt i kassan och sålde biljetter. Marberg körde sedan biografen ända till 1986, då verksamheten upphörde.

Korallen Bio på 1950-talet.

Namnet på biografen var officiellt **SKANDIA,** vilket namn också stod på biobiljetterna. I folkmun kallades lokalen dock alltid Korallen.

Huset stod sedan tomt under några år, men snart tog kommunen över och Tonårsenheten kunde använda huset för ungdomsverksamhet. I samband med detta övertagande döptes huset om till Corallen, stavat med C. Kommunen körde också sporadiskt filmförevisningar, och på biobiljetterna stod det då **CORALLEN.** Slutligen revs hela huset, när ICA Kvantum etablerades. (Vilket år?)

Nya Corallen Bio

Biobiljett Corallen

IV. NÖSNÄSBION

År 1976 invigdes Nösnäsgymnasiet i Stenungsund. Skolan skulle ta emot de kraftigt ökande ungdomskullarna i området, från Tjörns, Orusts och Stenungsunds kommuner. Tack vare en förutseende institutionstekniker, Olof Jerneborn, köpte skolan år 1979 in en 35-mm filmprojektor av märket Ernemann, som placerades i ett maskinrum bakom aulan. Projektorn hade tidigare stått i Göteborgs Konserthus. I aulan, som bland annat användes som skrivsal för gymnasisterna och även som lokal för Riksteatern, kunde man också framme på scenen i taket installera en stor filmduk på rulle som kunde rullas upp och ned från maskinrummet. Aulan rymde hela 370 personer.

Ernemannprojektorn i maskinrummet på Nösnäsgymnasiet.

Bland personalen på skolan fanns några filmintresserade lärare och en bibliotekarie. Nu insåg vi att tillfället var lägligt för att ge Stenungsundsborna bättre möjligheter att se god och viktig film. Att vi själva dessutom kunde både få välja och bese sådan film som vi längtat efter, gjorde ju inte saken sämre. Den ordinarie biografen i Stenungsund, Korallen, hade sedan många år en stadig publik, mest bestående av ungdomar. Repertoaren var väl den gängse på småorter, action, porr och western, någon gång uppblandad med en och annan kvalitetsfilm.

Hur skulle vi då gå till väga för att starta egna filmvisningar? Jo, i Göteborg hade sedan några år en liten biograf vid namn Hagabion startat i Folkets Bios regi. Folkets Bio sade sig på den tiden vara en ”politiskt oberoende, socialistisk kulturförening”, och uppdraget var att visa kvalitetsfilm i kontrast till det gängse kommersiella

utbudet på vanliga biografer. Genom täta kontakter med personal och ombudsmän från Folkets Bio Riks fick vi lära oss hur man handskades med projektorn, hur man bokade film och rent allmänt skötte en biograf. Från Davidsons i Växjö beställdes biobiljetter och på dem stod det **NÖSNÄSBION**. Nösnäsbion kunde, som första Folkets Bioavdelning utanför storstäderna i Sverige, äntligen rulla i gång hösten 1979. Den första filmen var Jacques Tatis *Semestersabotören*, som kördes den 4 sept. Det kom hela 280 besökare till första föreställningen!

Från början var vi ett litet fåtal, bl.a. Odd Vilgotsson, Nina Hjerdt, Bo Alm, Carl-Axel Lago och Göran Sändare. Efterhand tillstötte fler intresserade, som Birgitta Tymark, Ingrid Ekre, Torsten Svensson, Gunnel Samuelsson, Björn Ströman, Gunnar Berggren och Cecilia Röjder. På hösten 1980 började Kersti Johansson på det ettåriga barnskötarprogrammet, och snart lyckades Göran, som var lärare för klassen i samhällsorientering, att värva Kersti till Folkets Bioavdelningen. Karin Asphäll Larsson började som lärare på Nösnäs i mitten av 1980-talet, och hon värvades också snart som aktiv i Folkets Bio.

Under de tolv år som vi drev Folkets Bioavdelningen i Stenungsund hände mycket. Vi körde totalt 455 filmförevisningar och hade ofta många besökare. Publikrekordet lydde på 432 personer och härrörde från visningen av *Gökboet* i januari 1980. Ett problem uppstod efter föreställningen då en man som presenterade sig som brandchef i kommunen kom fram till Göran, som vid tillfället var maskinist. Brandchefen påpekade att vi hade tagit in alldeles för mycket folk och att vi placerat lösa stolar längs utrymningsvägarna. ”En sådan föreställning till, och jag låter stänga lokalen!”, sade han. I fortsättningen fick vi naturligtvis hålla oss till de maximalt 370 platserna.

Filmaffisch från Nösnäsbion.

Detta förhållande fick vi erfara till en tid senare. En lördagseftermiddag körde vi en Pippi Långstrumpfilm, och när köerna började ringla utanför skolan insåg vi snart att alla barn med föräldrar som kommit, inte skulle få plats i aulan. Vi löste problemet genom att gå längs raden och räkna till 370 personer. De som stod därefter ombads att återkomma en och en halv timma senare, vilket de flesta också gjorde! Totalt såg nära 700 barn och föräldrar filmen!

Bottenrekordet noll personer, för övrigt mycket svårslaget, sattes den 28 april 1987 när vi skulle visa *Människan och jorden.* En enda gång hände det att en film inte kom i utsatt tid. Det var filmen *Woodstock*, som vi skulle ha visat den 19 november 1982, och som alltså inte anlände. I stället kunde vi köra filmen *Hair*, som vi hade liggande eftersom den skulle visas dagen därpå. Vid hopklippningen av *Hair* visade det sig för övrigt att akterna saknade både start- och slutsladdar och att några akter troligen låg i fel lådor. Total förvirring rådde, men tack vare en bok med bilder ur musikalen ”Hair” som vi hittade på skolbiblioteket strax intill aulan lyckades vi efter några nervösa timmar få rätt ordning på filmen.

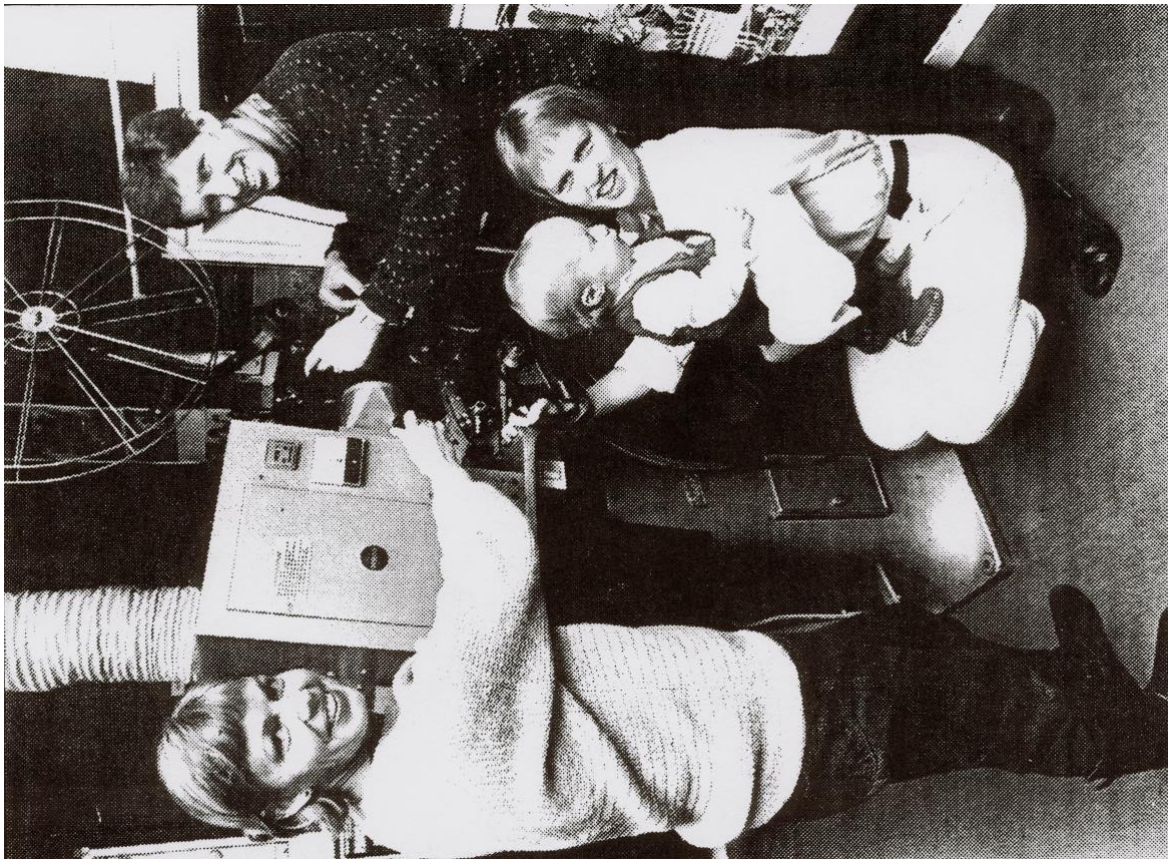
Måndag morgon den 20 januari 1980 kom det bara 300 elever till Nösnässkolan. Resten, från Tjörn och Orust, fick snällt stanna hemma, eftersom Tjörnbron hade rasat under natten! Vi hade kvällen innan visat Arne Sucksdorffs *Mitt hem är Copacabana.* Eftersom filmen låg kvar på skolan föreslog skolledningen att vi kunde visa filmen för de elever som ändå kommit till skolan. Vi visade alltså filmen, och efter visningen inställdes undervisningen för dagen.

Veckan före folkomröstningen om kärnkraft den 23 mars 1980 körde vi två Folkets Biofilmer, *Paul Jacobs och atommaffian*, samt *Kinasyndromet,* med bland andra Jane Fonda. Vi fick nära 700 besökare på dessa två filmer.

Två gånger hade vi förmånen att få arrangera rikskongressen för alla Folkets Bioavdelningar i Sverige, i maj 1981 och i april 1986. Vi var flitiga deltagare i diverse kurser och seminarier runt om i Sverige. De flesta av oss genomgick en maskinistkurs och blev därmed behöriga att köra biograffilm. Aktiviteten var mycket hög och vi körde film minst två gånger i veckan, en kvällsfilm på tisdagar kl. 19.30 och en barnfilm på lördag eftermiddag kl. 15.30. Från 1985 körde vi även en föreställning på söndag kväll kl. 19.00. I samma veva flyttade vi barnfilmerna från lördag till söndag kl. 16.30. En period under slutet av 1980-talet hade vi även en filial på fritidsgården Hasselgården då vi visade 16-mm spelfilmer på torsdagar kl. 19.00.

Som om inte allt detta skulle räcka startade vi också ett skolfilmprojekt, med ekonomiskt stöd från Svenska Filminstitutet. Dessa filmer visades på dagtid i Nösnäsaulan och det var oftast en film per termin för vartdera stadiet, från förskola över lågstadium och mellanstadium till högstadiet, och några gånger även för gymnasiet. På den tiden hade de enskilda skolorna i kommunen dessutom råd att bussa eleverna till Nösnäsgymnasiet. Det var ibland svårt att pussla ihop vårt

skolschema med visningarna, som vi ju själva skötte, både insläppen och maskinistarbetet. Man kan undra över hur vi hann och orkade med detta, heltidsarbetande som vi alla var. Skolfilmsverksamheten blev framgångsrik och den fortsatte långt efter att vår Folkets Bioavdelning slutade med ordinarie filmvisningar. Så småningom togs dock skolbioverksamheten över av kommunen.

Nina Hjerdt, Göran Sändare, Karin Asphäll med dottern Nea vid Ernemannprojektorn i Nösnäs maskinrum 1992.

Vi träffades också regelbundet för att diskutera målsättningen med våra visningar. Många gånger samlades vi hemma hos varandra, och då serverades ofta goda måltider. Vid ett minnesvärt tillfälle var vi hos Kersti på Krukmakaregatan 13 i Ödsmål. Kersti hade ordnat en poängpromenad i sin trädgård, och strålande priser utlovades. Första priset skulle vara en älg och andra priset en segelbåt! Vid sammanräkningen visade det sig att Birgitta, som var mest allmänbildad, vann tävlingen. Hon presentades sålunda med en älg, vilken visade sig vara en liten leksaksälg i tyg. Andrapristagaren Göran förväntade sig sålunda inget annat än en liten leksaksbåt. Döm om hans förvåning när priset visade sig vara en riktig båt, en J 10:a i trä som låg vid Söskär! Detta förhållande kräver dock en förklaring. Något år tidigare hade vår avhållne bibliotekarie och medlem i styrelsen, Odd Vilgotsson, tragiskt gått bort, endast 38 år gammal. Hans hustru, Nina Hjerdt, som också var

medlem i vår styrelse, hade då denna segelbåt, som hon inte ville eller orkade fortsätta på egen hand med, och därför skänkte den till vår förening.

Flera gånger ordnade vi specialarrangemang, som när vi körde filmen *Heimat*, 16 timmar lång, under en lördag och en söndag, då även två middagar ingick i biljettpriset! Vi hade engagerat vår hushållslärare, Kerstin Johansson, att laga middagarna i skolans kök. Jag vill minnas att vi åtminstone hade ett 20-tal besökare! I maskinrummet var det näst intill kaos, då vi hade tjogtals med filmrullar att spola upp och ner.

Flera helger körde vi också filmer med olika temata. En gång fick vi äran att ha Sverigepremiär på en film i Stenungsund. Det var den fina Folkets Biofilmen *Kristus stannade i Eboli* som vi körde den 9 februari 1982. Vi anlitade också ibland författare och regissörer som medverkade, som Birgitta Stenberg, då bosatt på Åstol, vid visningen av *Raskenstam* och Stefan Jarl vid *Naturens hämnd*. Inte att undra på att vår Folkets Bioavdelning fick Stenungsunds kulturstipendium 1989. För prispengarna kostade vi i styrelsen på oss en resa till Säter för att besöka Filmmuseet där.

Inte nog med att vi drev Nösnäsbion på gymnasiet. Vi ville också försöka aktivera eleverna till att se mer spelfilm på bio. Därför samlade vi ihop ett antal elever och berättade för dem hur man skulle kunna starta en ungdomsfilmstudio. Det hela föll i god jord och vi fick ihop ett antal elever som bildade en styrelse. Namnet på filmstudion blev det vitsiga och något märkliga ”Snusnäsduken”! De första terminerna omkring sekelskiftet 2000 fungerade denna filmstudio hjälpligt med visning av tre till fyra filmer per termin. Men eftersom de mest aktiva eleverna i styrelsen gick i årskurs 3 ledde detta till att de försvann efter att ha tagit studenten och därefter blev det svårare att finna efterträdare. Omkring 2003 upphörde tyvärr denna ungdomsfilmstudio.

Efterhand märkte vi att det var mycket jobb att driva en biograf. Det var inte bara att sätta filmprogrammet, vi måste också ringa filmbolagen för att beställa filmerna, vi skulle ha hand om alla frakter, skriva fraktsedlar, hämta och lämna de tunga filmlådorna på SJ eller busstationen, vi skulle sköta ekonomin, biljetteringen och rapporteringen till bolagen. Det stora arbetet med att spola upp och ihop filmakterna, ladda projektorn och sedan sitta vakt vid projektorn krävde också mycket tid. Någon måste sitta i kassan och sälja biljetter och någon skulle ju riva biljetterna vid entrén. Dessutom måste vi göra en, och ibland två, pauser mitt i varje film eftersom vi ju bara hade en projektor och det inte gick att ladda mer än tre akter, cirka 45 minuter film, på ett hjul. Under pausen då vi bytte hjul till de sista akterna serverade vi kaffe och bulle i skolans kafeteria. Det var oftast mycket populärt med denna paus som varade cirka 15 minuter.

De första åren, fram till 1986, fanns ju Korallen Bio som var ansluten till Svensk Filmindustri. Ofta när vi ringde för att boka en film från SF frågade man genast: ”Har

den ordinarie biografen kört filmen?" Om så inte var fallet fick vi vackert ringa till Georg Marberg på Korallen Bio och be om lov för att få hyra filmen. Sådana problem hade vi förstås inte när vi körde Folkets Bios egna filmer. Några av oss var förresten tidvis med i Folkets Bios importavdelning och var med och bestämde vilka filmer som skulle importeras.

Man kan tycka att vi borde ha lärt oss att sköta en biograf under dessa år, men vi gjorde också en del misstag. Det finns faktiskt många sätt att göra fel när man kör film! Bland förekommande incidenter kan följande noteras: Matar man in filmen bakvänt i projektorn blir det inget ljud, men ljudspåret syns på filmduken! Klipper man ihop akterna fel uppstår ibland "Kalle Anka-ljud" och man måste stoppa projektorn för att ladda om. En gång glömde maskinisten Göran att säkra det övre filmhjulet i projektorn, och efter några minuter hade den 10–15 kg tunga rullen skakat loss och ramlade i golvet! Det blev svart på filmduken och maskinistens puls låg väl över 200! Vid ett annat tillfälle stoppade filmen helt och hållet, men eftersom det starka ljuset från Xenonlampan fortfarande var på, brändes den filmruta som satt framme helt sönder. Vid hopsättning eller isärtagning av filmen hände det några gånger att en akt kunde "kalva", dvs. man tappade helt enkelt rullen och resultatet blev 500 meter film i en enda röra på golvet. Det kunde ta en timma att reda upp denna röra. Kersti lyckades en gång med konststycket att adressera avgående film till oss själva, med resultat att filmen kom i retur nästa dag!

Rulle med 35-mmfilm.

Det blev mörkt på filmduken när vi visade *Miraklet i Valby,* alla trodde först att det var en resa i tiden som ingick i handlingen. Det visade sig att filmen "kalvade " igen. Lyckligtvis var det på rätt ställe i projektorn och det gick att direkt mata in filmen igen och fortsätta visningen

Redan i mitten av 1980-talet började kommunen planera för att bygga ett kulturhus i Stenungsund. Vi i Folkets Bioavdelningen blev tidigt tillfrågade om vi ville vara med att planera för den biograflokal som också skulle inrymmas i Kulturhuset. Med hjälp av tekniska experter från Folkets Bioavdelningen i Göteborg kunde vi på de tidiga ritningarna finna vissa felaktigheter. Bland annat påpekades att gradängen, dvs. lutningen av golvet och därmed stolarnas placering, var för liten. Detta gick dock inte att åtgärda eftersom arkitekterna hade gjort takhöjden alltför låg, beroende på att det ju fanns flera våningar med bostäder ovanför biolokalen.

Vi blev också tillfrågade om vi ville ta över och driva biografverksamheten i Fregatten, som kulturhuset senare döptes till. Vi ansåg dock att det skulle bli alltför ansträngande för oss att bli helt professionella biografägare, så vi tackade nej till detta erbjudande. I stället fick vi börja planera för hur vi skulle göra med vår egen Folkets Bio i Nösnässkolan. Med sorg i hjärtat insåg vi att det skulle bli svårt att kunna konkurrera med en ”riktig” biograf som skulle köra helt kommersiellt. Därför fattade vi på hösten 1991 beslutet att lägga ner vår ordinarie visningsverksamhet. I stället rekommenderade vi en övergång till filmstudioverksamhet, och beslutade att starta Stenungsunds Filmstudio våren 1992. Den allra sista filmen vi körde i Nösnäsaulan var *Cinema Paradiso* som visades den 24 november. Det var ju en mycket lämplig avslutningsfilm eftersom den berättar om en liten landsortsbiografs uppgång och fall. Efter filmförevisningen hade vi ordnat en överraskning för vår publik. På scenen bakom rullduken hade vi med hjälp av skolans hushållslärare ordnat med en italiensk buffé som stod uppdukad komplett med kandelabrar med levande ljus, vin och goda maträtter. Göran, som när eftertexterna rullade tryckte på knappen så att duken rullades upp, minns att folket i aulan drog efter andan vid åsynen av denna buffé. Vi bjöd så publiken att komma upp på scenen och delta i avskedsmåltiden. För denna sista aktivitet fick vi ”Veckans ros” i ST-tidningen.

V. FREGATTEN BIO

Biograflokalen i det nya kulturhuset ägdes ju av kommunen, och man anmodade hugade intressenter att komma in med anbud för att arrendera lokalen. Till slut blev det bestämt att Conny Lanzén från Stenungsund skulle ta över verksamheten på Bio Fregatten, som biografen döptes till. I projektorrummet fanns två projektorer, så nu behövdes inga pauser för att byta rulle. På biobiljetterna stod det **BIO FREGATTEN.** Connys pappa, K G Lanzén, hade i många år arbetat som biografmaskinist, både i Ljungskile och med ambulerande projektorer. Han hjälpte sin son i början med det tekniska.

Verksamheten blev inte så lönsam som behövdes, och efter några år gav Conny Lanzén upp. Biografen blev åter ledig för uthyrning och nu tog en gammal erfaren biografägare, Christer Lundgren i Kungsbacka, över. Bengt Canova från Floda

började arbeta som maskinist, medan Christer Lundgren svarade för filmsättningen. Christer ägde 60 % av bolaget och Bengt Canova 40 %. Från 2009 gick även Peter Gustafsson från Kungsbacka in och tog över 40 % av Christers andelar. Peter hade tidigare arbetat för Christer och hans biograf i Kungsbacka. Från 2013 gick Christer Lundgren i pension och den 1 juli detta år köpte Peter ut både Christer och Bengt och tog över hela driften av Bio Fregatten.

Maskinparken bestod från början av två 35-mmprojektorer men omkring 2005 bytte man till en enda projektor med en liggande filmtallrik, så att man kunde visa hela filmen hopklippt i en enda slinga. Även ljudutrustningen förnyades. Så sent som 2009 byttes alla stolarna i lokalen ut. Totalt rymmer salongen 176 platser.

Under de första åren av 2000-talet kom dock ett stort paradigmskifte inom biografvärlden, då man sedan en tid hade experimenterat med digitala filmvisningar. Ända sedan filmmediets start år 1896 hade man till dess på alla biografer världen över kunnat köra 35-mmfilm på exakt samma sätt och var som helst kunde man alltså visa all världens filmer i samma format.

Omkring 2010 blev det aktuellt även för Bio Fregatten att byta ut den tidigare analoga projektorn mot en digital sådan. Stenungsunds kommun bidrog med att sänka lokalhyran under några år och sedan hade Svenska Filminstitutet en stor summa pengar som skulle fördelas till de biografer i landet som ville köpa en digital projektor. Enligt beräkningar skulle en digital projektor kosta cirka 500 000 kronor och en server till denna cirka 200 000 kronor. Det var alltså inga små belopp det rörde sig om, och många mindre biografer runt om i Sverige fick stora problem vid denna övergång från analoga till digitala filmvisningar. Under 2012 gick andelen digitaliserade biografer från 35 % vid årets början till 80 % vid årets slut. Bio Fregatten var tidigt ute och redan 2011 hade en digital projektor installerats i maskinrummet, och sedan dess äger arrendatorn hela maskinparken men hyr lokalen och rättigheterna att köra film av kommunen.

Till filmvisningarna hör även försäljning av popcorn och godis, liksom visning av reklamfilm före huvudfilmen, och enligt innehavarna är det ofta inkomsterna från denna försäljning som genererar vinst. För övrigt är man väldigt beroende av storfilmer som drar mycket publik.

VI. FILMSTUDION SEGELDUKEN

Tidigt startade olika filmstudios i Sverige, speciellt på mindre orter, för att visa annan film än den som kördes på de ordinarie biograferna. Det rörde sig oftast om smalare kvalitetsfilm som annars inte skulle ha fått någon större publik. År 1953 bildades Sveriges Förenade Filmstudios, SFF, som skulle ha till ändamål att vara en

samorganisation för lokala svenska filmklubbar runt om i landet. I dag är nästan 100 olika filmstudios i Sverige anslutna till SFF.

Här i Stenungsund kände vi förstås till SFF, och det föll sig naturligt att vi ansökte om medlemskap i denna organisation. I samband med att vi lade ned Folkets Biovisningarna på Nösnäsgymnasiet frågade vi om det fanns några i publiken som kunde tänka sig att vara med och driva denna blivande filmstudio. Det visade sig genast att flera var intresserade. Förutom Anita Kastö och Per Ekman var det ett helt gäng med ungdomar som anmälde sig. Det var Kersti Johanssons dotter Sara och hennes kompis Julia Boström, det var Kristian Berglund, Malin Hendriksen och Ingela Andersson.

Det allra första mötet med den blivande filmstudion hölls den 20 januari 1992. Nu valdes Anita Kastö till ordförande, Kersti Johansson till kassör och Per Ekman till sekreterare. Den första medlemsavgiften bestämdes till 70 kronor för sju filmer. Vi bestämde att minst en klassiker skulle visas varje termin. Kristian Berglund fick i uppdrag att skriva en artikel till ST-tidningen om den nystartade filmstudion. Vi utlyste också en pristävling om bästa namn på studion. Många förslag kom in, men det vinnande förslaget blev det geniala namnet Segelduken! Kaspar Helldén kläckte detta förslag.

Efter kontakter med maskinisten på Bio Fregatten, Conny Lanzén, lovade han att utan ersättning köra våra filmer. Det var kanske inte så konstigt att det inte gick ihop ekonomiskt för honom! Den allra första filmen som kördes i vår filmstudio var *Den förskräckliga flickan*, som visades den 19 mars 1992. Tyvärr förde vi inte så noggrann statistik i början, men på de sju filmer vi visade under våren 1992 fick vi totalt 565 besökare och alltså ett snitt på 81 pers.

De första åren på Fregatten kunde vi själva koka kaffe, baka bröd och servera vår publik efter varje visning. En gång hade vi till och med servering av hamburgare och bröd! Efter några år blev detta omöjligt, då kaféinnehavaren i Kulturhuset inte tillät oss att konkurrera med kaféet. Men vårt arbete underlättades betydligt av medlemskapet i SFF. Nu behövde vi inte själva ringa och beställa terminens filmer, utan i stället samlades vi i styrelsen och beslutade om vilka filmer vi skulle visa nästkommande termin. Därefter var det bara att skicka in denna lista till SFF och i sinom tid kom bekräftelse på att vi fått dessa filmer för visning. Dessutom behövde vi inte själva vara i maskinrummet för att köra filmen. Detta sköttes ju av Fregattens ordinarie maskinist.

Eva Adolfsson, Marianne Kjellander, Karin Asphäll, Göran Sändare utanför Fregatten.

Precis som under Folkets Biotiden hade vi flera olika kringaktiviteter vid filmvisningarna. Vi fick besök av regissören Anders Grönros då vi körde *Agnes Cecilia* och Lars Lennart Forsberg med *Min mamma hade 14 barn*. Vi anlitade filmfotografer som Jenny Nilsson, Jörgen Hjerdt visade film och föreläste om sin verksamhet. 2013 kom Linda Stensö och pratade om Filmproduktion i samband med att vi visade filmen *Äta, sova, dö,* som hon varit med om att producera. Vi anlitade ibland musikanter som Backamosextetten, elever från Musikskolan och Stenungsunds kammarorkester för att spela före vissa föreställningar, vi hade temadiskussioner med inbjudna experter som flyktingkuratorer, präster, hjälparbetare osv. Just denna sista aktivitet med diskussioner efter filmen fick sedan en fortsättning under några år i ett projekt kallat ”Tala film – tala liv” där Filmstudion tillsammans med kulturnämnden, studieförbundet Sensus och Svenska kyrkan valde ett par filmer per termin. Dessa filmer visades i en separat fristående serie och åtföljdes alltså av diskussion med publiken och inbjudna experter.

Skolfilmverksamheten som vi drev under Folkets Biotiden på Nösnäsgymnasiet fick en fortsättning på Bio Fregatten, då den nye innehavaren av bion, Christer Lundgren, gärna ville fortsätta med denna verksamhet. Vi i filmstudion samverkade med Fregatten Bio för att få till stånd fortsatta visningar av film för skoleleverna. Christer visade sig vara en fena på att laga mat, och i början av några terminer bjöds lärare från de olika skolorna i kommunen in till träffar där de fick information om hur skolbion skulle bedrivas och som lockbete fick se en utvald film i biografen och dessutom undfägnades med t.ex. Vitello Tonnato (kalvkött med tonfisksås) av Christers fabrikat som serverades utanför biografen. Denna verksamhet fortsatte

under ett antal år, men självdog så småningom, främst beroende på bristande intresse från de lärare som skulle fungera som skolbioombud.

I takt med att samhället digitaliserades följde även vi med och redan 2009 sjösatte vi vår nya hemsida på Internet. Den sköttes förtjänstfullt av Birgitta Tymark, som även layoutade vårt snygga program. Vi tryckte upp detta program före varje termin och möjligen tack vare hemsidan och programmet ökade vårt medlemsantal ständigt.

Under alla år har vi haft som regel att någon av styrelseledamöterna, och enstaka gånger någon inbjuden, håller ett kortare inledningsanförande. Likaså har vi alltid haft utlottning av någon enkel liten sak som kan ha anknytning till filmens tema, t.ex. en paraply före filmen *Innan regnet*! Efter varje film låter vi besökarna sätta betyg genom att placera en potekula i en av burkarna, numrerade från 1 till 5. Tidvis har vi också varit flitiga med att köra en kortfilm före den ordinarie filmen.

När filmkonsten firade 100-årsjubileum år 1995 ville vi i filmstudion förstås också celebrera denna milstolpe. Vi arrangerade ett föredrag då Göran Bjelkendal kåserade om just ”Filmen 100 år”. Samma år hade vi också slagit på stort då vi visade den gamla stumfilmen *Cirkus* av Charlie Chaplin. Till filmen framträdde stumfilmspianisten Stig Andersson iklädd smoking och med kandelaber på pianot. Något senare på hösten hade vi aviserat en tillfällig utlokalisering av filmvisningen till Nösnäsaulan, av dunkel anledning. Den verkliga anledningen var att efter filmen, som förstås var *Cinema Paradiso*, repriserade vi tilltaget från Folkets Biotiden och serverade en italiensk buffé, dukad på långbord bakom filmduken. Det blev återigen mycket uppskattat!

Filmstudions historia

Om man skall se film på bio i dag är det en fördel att bo i en större stad. För 50 år sedan var situationen annorlunda, då fanns det biografer på de allra flesta småorter. Men sedan Sveriges television startat sina utsändningar och i åtanke att spara på minuterna kanske man hellre stannade hemma och tittade på TV. Det var också då som videon kom och förändrade våra vanor. Det är nu som DVD-skivan har sin storhetstid och det är nog bara en tidsfråga innan den helt ersatt videon.

Filmstudion har funnits i Stenungsund i snart 40 år och har under denna tid visat ett stort antal filmer för en mycket trogen publik. Vi har haft som regel att ha en filmkväll per vecka under höst- och vårsäsongen. Vi har också haft som tradition att ha en julfilm och en sommarfilm. Vi har också haft som regel att ha en kortfilm före huvudfilmen. Vi har också haft som regel att ha en kortfilm före huvudfilmen.

Filmen är Sveriges äldsta familjeföretag som ägs av en Sveriges förenade Filmstudios. Filmen har gått för att bevara den svenska filmkulturen för kommande generationer.

Redan förra terminen bytte vi ju hemsida. Vår nya hemsida är stenungsund.filmstudio.se *(inget www framför!)*

OBS! VIKTIGT!

1.Det går inte att betala in medlemsavgiften för våren förrän efter 1 januari.

2.Ni som lyckades betala in via det nya systemet i höstas är redan medlemmar. För att betala vårens avgift, 400 kronor, går ni bara in på vår hemsida och följer instruktionerna.

3. För att betala medlemsavgiften måste icke-medlemmar först bli medlemmar. Gå in på vår hemsida, klicka på rubriken Bli medlem och följ sedan instruktionerna. Fortsätt därefter genom att betala medlemsavgiften på 400 kronor.

4.De som inte har tillgång till dator kan lösa medlemskort den 19 januari från klockan 12.00 på Fregatten. Vi kommer att hjälpa till med inloggning med en mobil dator där.

Ordförande	Göran Sändare	073-2770123
Kassör	Lars Söderlund	076-7669044
Sekreterare	Anna-Lena Ahlmark	070-5318595

Övriga: Per Ekman, Karin Asphäll, Staffan Ahlmark, Birgitta Tymark, Lars Kastö, Maj-Lis Berglund och Lena Isaksson

E-post: goran.sandare@outlook.com
Hemsida: stenungsund.filmstudio.se

STENUNGSUNDS FILMSTUDIO
SEGELDUKEN
STENUNGSUNDS FILMSTUDIO

Våren 2023
på Fregatten

19 januari	Parallella mödrar
26 januari	Bortom det synliga Hilma af Klint
2 februari	Domaren
9 februari	Dödgrävarens hustru
20 februari	Boiling point
2 mars	Playground
9 mars	Fart, flickor och faror
16 mars	Rose
23 mars	Farha
30 mars	Gökboet

19 januari (120 min)
Parallella mödrar
Almodóvar, Spanien 2021

Förstföderskorna Janis och Ana har två saker gemensamt: båda är singlar vars graviditeter har oplanerade. De båda mödrarna knyter ovantade band som kommer att förändra deras liv på ett omvälvande sätt.

26 januari (93 min)
Bortom det synliga - filmen om Hilma af Klint
Halina Dyrschka, Tyskland 2019

Det abstrakta måleriet som revolutionerade konstvärlden i början av 1900-talet har tillskrivits Kandinsky, Malevich och Mondrian. Idag vet vi bättre. Det var en svensk konstnär som var först och hon var kvinna. Redan 1906 målade Hilma af Klint storslagna abstrakta verk, långt före det ryska och franska avant-gardet.

2 februari (105 min)
Domaren
Richard Eyre, Storbritannien 2017

Hovrättsdomaren Fiona försöker rädda livet på den svårt sjuke sjuttonåringen Adam. Hans föräldrar vägrar honom en livsviktig blodtransfusion på grund av sin religiösa övertygelse. Lagen ger Fiona rätt att gå mot deras vilja, men vad vill Adam själv? Mötet dem emellan kommer att förändra bådas liv.

9 februari (82 min)
Dödgrävarens hustru
Khadar Ayderus Ahmed, Finland 2021

Guled står utanför sjukhuset och invänter ambulanserna. Har han tur har någon avlidit och Guled och de andra dödgrävarna kan tjäna lite pengar. Inget roligt jobb, men de har varandra. Guled har också Nasra, hustrun som han avgudar. Men Nasra är döende och i behov av en njurtransplantation.

23 februari (92 min)
Boiling Point
Barantini, Storbritanien 2022

Det är julafton och årets svettigaste kväll på en av Londons hetaste restauranger. Stressnivåerna ökar då aftonen bjuder på hälsoinspektörer, gnälliga influencers och tongivande kritiker.
Kommer alla att klara sig genom kvällen med den mentala hälsan i behåll?

2 mars. (72 min)
Playground
Laura Wandel, Belgien 2021

Sjuåriga Nora sätts ur sin pappas famn vid skolan där hon skall börja. Kameran är fixerad vid Nora som snabbt måste lära sig skolans sociala koder. När hon ser sin bror Abel råka illa ut tvingas hon navigera efter en moralisk kompass som aldrig tidigare prövats.

9 mars (45 min)
Fart, flickor och faror
Buster Keaton, USA
Stumfilmspianist: David Löfberg

En biografmaskinist råkar somna under en filmvisning, och försvinner själv in i filmen som spelas. I drömmen är han mästerdetektiven Sherlock Holmes, som har i uppdrag att söka rätt på några försvunna pärlor och vinna tillbaka sin kärleks hjärta från hans stora rival.

16 mars (106 min)
Rose
Nieis Arden Oplev, Danmark 2022

Hösten 1997 rullar en turistbuss ut från Ålborg med Paris som destination. Ombord finns Inger, hennes syster Ellen och svågern Vagn. Knappt har bussen nått motorvägen förrän Inger höjjutt ger sig till känna inför gruppen. Eller mer exakt … hon och "Rose", Ingers andra personlighet. I Paris visar det sig att Inger har en dold agenda med sin resa, vars eventuella facit kan vara förklaringen till att hon blivit den hon är …

23 mars (92 min)
Farha
Darin Sallam, Jordanien, Palestina 2021

Det är 1948 och i en liten by i Palestina drömmer Farha om att får studera till lärare. Allt förändras drastiskt när israeliska soldater stormar in och tvingar befolkningen på flykt. I förtvivlan låser Farhas pappa in henne i matkällaren.Inlåst i det lilla mörka utrymmet bevittnar Farha det som händer utanför genom ett litet hål som är hennes enda källa till liv och luft, och hennes enda koppling till omvärlden.

30 mars (133 min)
Gökboet
Milos Forman, USA 1975

Mac sitter inspärrad, och får en snillrik idé för att slippa tångelsearbete. Han fejkar galenskap. I stället blir han skickad till mentalsjukhus, där han möter sin nya nemesis – syster Ratched. Gökboet blev den andra filmen i historien att vinna alla de fem stora Oscarstatyetterna, och betraktas enhälligt som en av de bästa filmerna som gjorts.

Vi har startat flera olika projekt i akt och syfte att få fler människor att se film. ”Film för invandrare” körde vi med viss framgång under några år. Projektet ”Filmfrossa” startade vi tillsammans med Kulturnämnden, och det innebar att vi under en helg, fredag – söndag, körde flera filmer under ett speciellt tema. Likaså lanserade vi begreppet ”Frukostfilm” genom att visa en film tidigt på lördag förmiddag, inklusive frukost. Styrelsen tog då emot på Fregatten iklädda pyjamasar och nattrockar!

Våra årsmöten har, precis som på Folkets Biotiden, fortsatt med möten hemma hos styrelseledamöterna, alltid i samband med servering av god mat. Regelmässigt besöker vi även Göteborg varje termin för att se olika filmer och äta god mat på restaurant. Filmkritikern Sven E Olsson ledde en termin en studiecirkel i filmkunskap för styrelsen.

Att vi kunde göra dessa kringaktiviteter berodde i viss mån på att vi bara körde en föreställning och därmed kunde be publiken att stanna kvar efter visningen för diskussion eller föredrag. Från början körde vi sju filmer per termin, men antalet ökade under åren, först till åtta sedan till nio och från vårterminen 1999 körde vi hela tio filmer.

Allteftersom vår filmstudio blev mer känd ökade antalet medlemmar och efter att ha haft drygt 200 medlemmar under slutet av 1990-talet och en bit in på 2000-talet insåg vi att det inte gick att fortsätta med en visning. Vi hade till och med i flera år en väntelista på folk som ville bli medlemmar. Men år 2007 gick det inte längre. Vi kom överens med biografen att från och med höstterminen 2007 dubblera antalet visningar. Tidigare hade vi kört kl. 19.00, men nu kom vi i stället att köra kl. 17.30 och 20.00. Publiken blev självlaglad och snart ökade medlemsantalet kraftigt. Samtidigt bytte vi, på Bengt Canovas begäran, visningsdag från tisdag till torsdag. Vi fick förstås ökade kostnader för hyra av maskinist och utrustning, och därför höjde vi medlemsavgiften från 300 kr. som vi haft länge, till 350 kr. per termin.

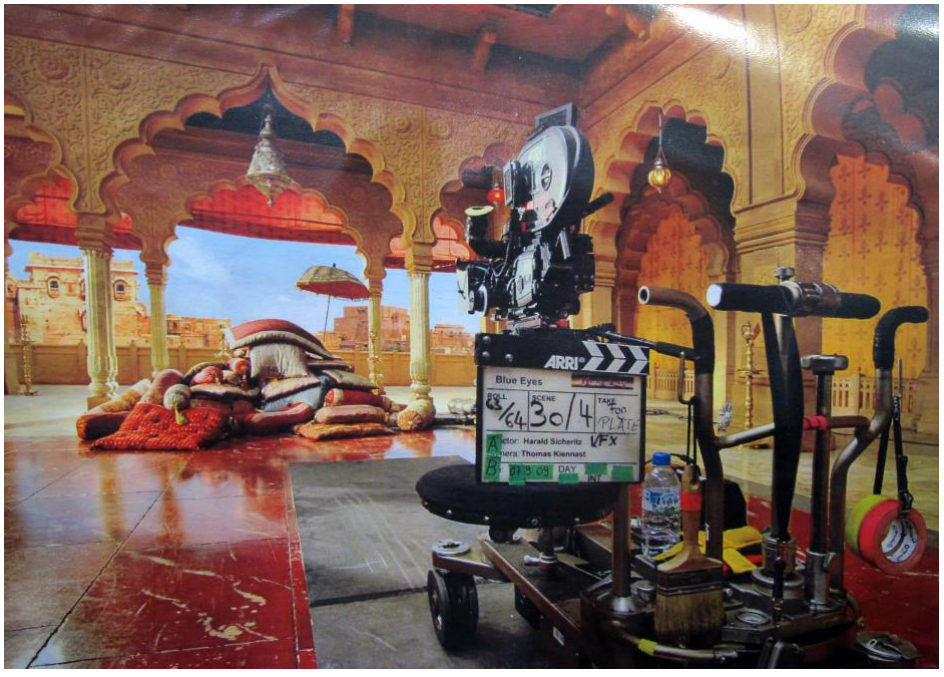
Det ökade medlemsantalet och den höjda medlemsavgiften gjorde att vår ekonomi stadigt förbättrades, och som kompensation för allt det ideella arbete vi lade ner beslutade vi att göra något för styrelsen. Vi genomförde under de närmaste åren flera studieresor till olika metropoler. En blygsam början blev ett studiebesök på kulturbiografen Röda Kvarn i Borås, men år 2011 reste vi till Tomelilla och Ystad för att besöka filmmuseerna därstädes.

Medlemsantalet fortsatte att öka och nu blev Stenungsunds kommun varse våra insatser att visa kvalitetsfilm för en hel del av befolkningen. Resultatet blev att vi år 2014 fick Stenungsunds kommuns kulturstipendium. Med det fina diplomet följde även hela 20 000 kronor i pris.

Helena Wahlberg och valda delar av styrelsen tar emot kulturstipendiet.

Snabbt beslutade vi oss för att använda dessa pengar till att ytterligare förkovra styrelsen i filmkunskap. Våren 2015 i april, for vi därför till Berlin, där vi träffade filmarbetaren Charlotta Bjelfvenstam, representanter för tysk filmstudiorörelse, gjorde studiebesök på den berömda filmstudion Babelsberg i Wannsee och mycket mer.

Inspelning av filmen Blue Eyes i Babelsberg.

Inför vårterminen 2016 fick vi så många medlemsansökningar att vi snart insåg att inte ens två föreställningar skulle räcka till. Vid ett hastigt inkallat möte i februari

2016 med Peter Gustafsson beslutades att vi måste lägga in en tredje visning, nu kl. 15.00. Detta blev förstås succé, och snart kom 15-föreställningen att dra mest folk. Det var företrädesvis pensionärer som på detta sätt kunde se en film, och bege sig hemåt medan det fortfarande var ljust och därefter även avnjuta kvällens tv-program!

Vi var yra av framgångarna och som en belöning för detta beslöt vi att åter göra en filmresa, denna gång till Warszawa i Polen. Resan företogs i maj 2016, och på plats kunde vi besöka det stora filmarkivet, se på gamla polska filmer, bli guidade runt om i staden och även möta den polska motsvarigheten till SFF. Samma år firade vi även filmstudions 25-årsjubileum och tack vare pengar från SFF kunde vi kosta på oss att visa två filmer gratis för våra medlemmar. En tredje filmresa företogs av några ur styrelsen i april 2018 då vi som var med fick besöka det franska filmarkivet och även göra en rundvandring i Paris för att bese berömda filmhistoriska platser, allt under ledning av filmvetaren Eva Lindfors som även skrivit en bok om Paris som filmstad.

Information på polska filmarkivet 2016.

Lumieres cinematograph. Paris 2018.

Trots att vi några år tidigare hade höjt medlemsavgiften till 350 kr. visade det sig att SFF på grund av höjda avgifter från filmdistributörerna såg sig nödsakade att kraftigt höja sina avgifter för de lokala filmstudiornas filmhyra. Vi kom därför att från hösten 2016 höja medlemsavgiften för våra medlemmar till 400 kronor. Än i dag (2024) har vi fortfarande samma, i vårt och medlemmarnas tycke, låga avgift.

Ytterligare händelser som påverkat vår verksamhet var till exempel att den anrika biografen Saga i Skärhamn på Tjörn lade ner sin verksamhet under 2018. Detta resulterade förmodligen i att vi fick ett antal nya medlemmar från Tjörn. Men vid

denna tid kom det även förfrågningar från våra kranskommuner om möjligheter att starta filmstudioverksamhet även på deras orter. Snart kom några filmintresserade personer från Tjörn att starta en filmstudio i Skärhamn med möjligheter att köra film i Nordiska Akvarellmuseets aula. Vi i Stenungsund var behjälpliga med information och tips om hur man skulle bedriva filmstudioverksamhet. Från Ellös kom en förfrågan om att köra film i Ellösparken och även där kunde vi hjälpa till med praktiska råd och tips. Slutligen kom även Kungälv med propåer och frågor om hur man skulle starta en filmstudio. I Kungälv fanns redan den gamla biografen Trappan som liksom Fregatten drevs av Peter Gustafsson. Snart kom även Kungälvs Filmstudio med i skaran av lokala filmstudior anslutna till SFF.

På hemmaplan försökte vi på olika sätt vidareutveckla vår ambition att öka kunskapen om film även till vår publik. År 2018 anlitade vi två filmpedagoger från Folkets Bio i Göteborg, Fredrik Holmberg och Mathias Kowalski. Vi hyrde den stora Stenungesalen, och en kväll i oktober 2019 hade vi bjudit in filmpedagogerna och närmare 200 av vår publik till en afton med föreläsningar om Filmanalys och Musik på film. Till detta serverade vi en ganska omfångsrik buffé med mat och dryck till det facila priset av 100 kronor. Det blev en självklar succé även om det kostade oss en del extra utgifter. Styrkta av framgången fortsatte vi redan i december samma år med att bjuda in filmvetaren Alexander Skantze som kom till oss och inför vår publik i Stenungesalen föreläste om Olika genrer i film.

Men så kom det som ställde hela Sverige och därmed även filmstudioverksamheten på stora prövningar: Covid 19! Vi hade som vanligt satt tio filmer inför vårterminen 2020, men efter att ha kört sju av dem med som vanligt höga besökarantal, uppåt 480 pers, började informationen om den stora pandemin sprida sig, och när vi körde den åttonde filmen, *Flykten från DDR*, kom det bara 200 pers. De två sista filmerna, som skulle ha körts den 19 och 26 mars, blev helt inställda. Under året kom hela tiden olika besked rörande hur många personer som fick vistas i samma lokal och under sommaren meddelade Folkhälsomyndigheten att maximalt antal skulle vara 50. Vi lyckades genom en del arbete tillsammans med Peter Gustafsson och information till våra medlemmar komma till den slutsatsen att vi kunde köra fem filmer under hösten med max 50 pers per föreställning. Vi skapade ett schema där vi hade en film som kördes tre föreställningar en jämn vecka för hälften av medlemmarna och sedan samma film kommande udda vecka för resten. På så vis kunde vi nå närmare 300 av våra medlemmar. Men efter att ha kört de fyra första på detta sätt kom ett nytt dråpslag i början av december, maxantalet besökare sattes till åtta! Vi körde därför inte den sista filmen.

Hela vårterminen 2021 fick vi också ställa in, men till hösten 2021 valde vi att köra fem filmer. Den första, som vi körde den 7 oktober, hade den passande titeln *Sorry We Missed You!* Nu hade dock besökarantalet minskat med mer än 25 % jämfört med

före pandemin och vi fick ett snitt på 330 besökare under hösten. En ytterligare kalamitet var att FHM från december 2021 krävde att alla som besökte allmänna föreställningar skulle visa giltigt covidpass, vilket vi alltså fick avkräva våra medlemmar innan de släpptes in i biografen.

Från och med året 2022 kunde vi åter köra som vanligt med tio filmer per säsong. Men nu inträffade i stället en annan obehaglig händelse. När vi körde den finska filmen *Tova* den 7 april, kunde den första föreställningen 15.00 genomföras, men mitt under den andra föreställningen kom personal in i biografen och beordrade alla att lämna huset. Man hade mottagit ett bombhot!

Under året 2023 prövade vi några nya grepp. Vi beslöt att köra en stumfilm, Buster Keatons *Fart, flickor och faror,* med stumfilmspianisten David Löfgren, vilket blev en strålande succé. Dessutom valde vi att köra en klassiker varje termin. Hittills har vi avverkat *Ladykillers* och *Gökboet*. Vidare försöker vi att köra några kortfilmer före de kortaste spelfilmerna.

Vår styrelse har under åren varit tämligen konstant. Från starten 1992 har Per Ekman, Karin Asphäll, Birgitta Tymark, Göran Sändare och Kersti Johansson varit med. Kersti J valde att sluta 2009. Marianne Kjellander valdes in redan 1995, och Helena Wahlberg 2004. 2010 kom Staffan Ahlmark med i styrelsen och tio år senare, 2020, även Anna-Lena Ahlmark. Lars Söderlund kom in 2012 och axlade genast kassörskapet. Majlis Berglund valdes in 2016 och de två senaste tillskotten är Lars Kastö som kom 2018 och Åse Jolin-Mellgård som valdes in 2024.

Under kortare perioder har även Anita Kastö, Jonas Bring, Eva Adolfsson, Kerstin Sändare, Margareta och Ahmed Cronie och Lena Isaksson deltagit i styrelsearbetet.

Under åren har Göran S varit ordförande större delen av tiden, med avbrott för 1997–1999 då Birgitta T axlade ordförandeskapet, och 2012–2015 då Helena W arbetade. År 2023 valdes Karin A till ny ordförande. Sekreterarskapet har skötts av flera olika, Per E, Eva A, Kersti J, Kerstin S, Göran S, Birgitta T och nu sedan 2021 av Anna-Lena A. Kersti J var kassör fram till 1996, och därefter tjänstgjorde Göran S och Per E under några år fram till 2002 då Marianne K tog över. Sedan 2012 är Lars S kassör.

Från allra första stund har så vår filmstudioverksamhet rullat på. Det inofficiella namnet på vår studio är ju *Segelduken*, och man måste nog säga att vi under de gångna 32 åren har haft mycket vind i seglen. Någon gång kan det till och med ha kommit stormbyar, men i skrivande stund seglar vi för en stadig bris.

Stenungsund 7/8 2024
Göran Sändare